

Duminică, 6 iulie 2014, ora 10⁰⁰

Fratele Miskis: Lăudat și binecuvântat fie Numele Domnului. Suntem foarte bucuroși pentru că putem fi din nou în casa Domnului ca să aducem laude, mulțumiri și închinare Domnului nostru. Deja v-am spus un „bun venit” și repetăm: simțiți-vă ca acasă, în prezența lui Dumnezeu. Domnul să binecuvânteze pe toți - și pe cei conectați prin internet.

Am auzit cântându-se despre harul lui Dumnezeu și dorim să slăvim acest har dăruit de Dumnezeu. Cântecele 35, binecunoscut, „Mărețul har”. [...]

Fratele Borg: Amin. Credem noi ce am cântat? Laude și mulțumiri. Totul este posibil! Totul este posibil și în această dimineață, dacă vom crede din toate inimile noastre și dacă ne vom încrede în Dumnezeu.

Suntem recunoscători și în această dimineață pentru că putem fi adunați aici. De ce am venit? Pentru a avea o nouă trăire cu Dumnezeu. Nu suntem recunoscători pentru aseară? N-am simțit cu toții și n-am trăit prezența lui Dumnezeu? Dumnezeu încă mai conduce inimile oamenilor. Nu este acest lucru minunat? Înainte de a ne ruga, aș dori să citesc un cuvânt foarte cunoscut, din... Îmi cer scuze... Nu se poate... Nu găsesc textul din care vreau să citesc. Îmi amintesc, când fratele Branham a dorit să citească un cuvânt, dar nu l-a găsit și un preot care era prezent a venit în față și i-a dat fratelui Branham să citească din Biblia lui. Laude și mulțumiri... Dumnezeu a trimis o foamete – textul din Amos [îl caut...]. Noi nu avem un preot aici, dar Îl avem pe Dumnezeul cel viu în mijlocul nostru. Duhul Sfânt este prezent. Poate că nu ar trebuie să citesc acest cuvânt... Poate ar trebui să citesc alt cuvânt... [Fratele Frank se ridică și aduce Biblia lui: „Atunci, te rog, citește acest cuvânt...”]. Mulțumesc.

Citim din 1 Tesaloniceni 2 de la versetul 13. *„De aceea, mulțumim fără încetare lui Dumnezeu că, atunci când ați primit Cuvântul lui Dumnezeu, auzit de la noi, l-ați primit nu ca pe cuvântul oamenilor, ci, așa cum și este în adevăr, ca pe Cuvântul lui Dumnezeu, care lucrează și în voi care credeți”.*

Amin. Laude și mulțumiri pentru acest cuvânt minunat al lui Dumnezeu. Așa să fie și în această dimineață! Nu sunt derutat, ci sunt

recunoscător lui Dumnezeu pentru că El conduce totul prin Duhul Său. De fapt eu am dorit să citesc din Amos – Dumnezeu nu trimite o foamete și o sete de pâine și apă, ci după auzirea Cuvântului Său viu. Nu suntem noi aici, în această dimineață, pentru acest motiv, din est, vest, sud și din nord, din toată Europa? Și de peste ocean... Ce ne-a făcut să venim aici? Am venit pentru a vedea niște prieteni buni și pentru a-i saluta? Nu! Ci în inimile noastre este o dorință și o foamete de a asculta Cuvântul descoperit al lui Dumnezeu și să avem o nouă trăire cu Dumnezeu, să trăim puterea învierii Sale.

Am citit acest cuvânt minunat din Tesaloniceni. Domnul să ne binecuvânteze și în această dimineață, așa cum a făcut-o și aseară. Haideți să ne ridicăm.

Fratele Smith: Atotputernic Dumnezeu, în Hristos Isus Domnul nostru, ne-ai dăruit har ca să putem fi și în această dimineață în acest loc, ca să ascultăm Cuvântul Tău. La fel cum a mulțumit slujitorul Tău, apostolul, Îți mulțumim și noi pentru Cuvântul Tău cel sfânt pe care ni l-ai trimis în acest timp. Prin Cuvântul Tău cunoaștem voia Ta, calea Ta și îndrumările Tale.

Te rog binecuvântează pe fiecare în parte, fie că este prezent aici sau ascultă prin intermediul internetului. Îți mulțumim pentru această posibilitate pe care Tu Însuși ai făcut-o posibilă prin tehnologie. Mulțumim, Doamne. De asemenea, Te rugăm să iei fiecare duh sub controlul Tău, Isuse Hristoase – tot ce deranjează aici, ce este împotriva voii Tale. Te rugăm dăruiește har, ajută-ne pe fiecare. Toate duhurile de critică să rămână departe de noi. Ai milă de noi, dăruiește-ne har ca să primim Cuvântul Tău și să-l împlinim.

Îți mulțumim că putem fi în acest loc, azi. Îți mulțumim pentru locul pe care Tu ni l-ai dat, dar locul de Sus este sigur pentru noi, Doamne Isuse. Tu Te-ai dus să ne pregătești acest loc și vei reveni pentru a ne duce acolo unde ești și Tu.

Doamne Isuse, Îți mulțumim. Te rog binecuvântează Cuvântul Tău, unge buzele prin care vei vorbi. Dorim să auzim și să împlinim voia Ta, spre lauda și gloria Numelui Tău. Amin.

[Frații cânta „Vino de sus, Duhul Domnului” și „Îl iubesc” – n.ed.].

Fratele Frank: Amin. Luați loc! Am fi putut să cântăm în continuare. În toate aceste imnuri este vorba despre miezul răscumpărării, despre Domnul nostru, despre sângele legământului celui nou, despre Cuvântul pe care ni l-a dăruit Domnul. Este un lucru minunat, faptul că Dumnezeu ne-a introdus în miezul Evangheliei depline, al mântuirii depline pe care ne-a dat-o Dumnezeu.

Cuvântul pe care a dorit să îl citească fratele Borg este, încă, scris în Amos 8:11: *„Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului”*. Amin!

Cu voia lui Dumnezeu, vom vorbi despre aceste cuvinte minunate. Acum doresc să urez bun venit tuturor din toată inima mea, în special tuturor fraților slujitori, care au veni de aproape și de departe. Îi spunem un bun venit și fratelui nostru Joseph din Kinshasa. Spunem un bun venit tuturor fraților slujitori din toate poparele, limbile și națiunile, care dau mai departe Cuvântul Domnului, pentru a pregăti din nou și din nou masa Domnului. Doresc să spun din toată inima mea, tuturor celor ce trimit salutări prin e-mail, că eu citesc fiecare e-mail, dar dacă transmitem salutările de aici, atunci amintesc pe scurt numele, țara sau orașul. [Salutări...]

Toți frații care trimit salutări să știe că noi îi respectăm, îi iubim și suntem recunoscători pentru slujba lor. Ultima călătorie am făcut-o în Turcia, împreună cu fratele Graaf, Etienne Genton și cu fratele Ervin. Suntem recunoscători pentru toți frații care dau mai departe, în limbile lor, în țările lor, ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu prin harul Său.

Toți cei care sunt aici azi... este și fratete nostru Daniel din România - nu știu câți frați slujitori sunt prezenți aici. Îl văd pe fratele Jilsson care mi-a spus ieri: „Frate Frank, au trecut deja 37 de ani de când suntem uniți între noi și cu Domnul”. Domnul cu adevărat cheamă afară din toate popoarele, limbile și națiunile și binecuvântează.

Este un frate care trimite multe scrisori inutile, care critică întotdeauna faptul că eu sunt întotdeauna trist când predic. Da, este o veste bună, este un mesaj de mântuire pe care ni l-a dăruit Dumnezeu, dar răspunderea care este legată de acesta, nu și-o poate închipui nimeni, mai ales scriitorul unei scrisori, care nu face decât să critice și care crede că el știe totul mai bine.

Preaiubiților, o însărcinare divină trebuie luată în serios. Și la fel cum Moise și-a luat în serios însărcinarea și Iosua a luat-o în serios pe a sa, Pavel, de asemenea, a luat foarte în serios însărcinarea sa, Ioan Botezătorul a luat foarte în serios însărcinarea sa – la fel și fratele Branham a trebuit să ia foarte în serios însărcinarea sa. Tot așa trebuie să iau și eu în serios însărcinarea pe care mi-a dăruit-o mie Domnul. Pentru că fiecare însărcinare pe care o dă Domnul Dumnezeu în mod direct, este în legătură directă cu planul divin de mântuire - fie că este în legătură cu Israelul sau cu Biserica nou testamentară.

Și suntem convinși de faptul că trăim la sfârșitul timpului de har, că toate semnele spun că revenirea Domnului este foarte, foarte aproape și avem Cuvântul profetic care strălucește ca o lumină puternică într-un loc întunecos. În măsura în care este descoperit Cuvântul profetic, acesta devine o lumină care strălucește în întuneric. Dar acest Cuvânt trebuie să fie descoperit fiecăruia în parte, nu este suficient să spunem că fratele Branham a fost un bărbat trimis de Dumnezeu cu mesajul lui Dumnezeu pentru timpul acesta. Trebuie să fii în stare să spui că „mesajul lui Dumnezeu a fost și îmi este adresat mie. Eu am auzit acest mesaj, eu cred acest mesaj, pentru că Dumnezeu mi-a vorbit personal prin Cuvântul Său”.

Și suntem foarte conștienți că noi nu ne jucăm de-a religia, că nu suntem o denominație sau un fel de nouă direcție de credință. Nu! Dumnezeu ne-a adus înapoi la început, prin harul Său. Eu spun deseori: prima predică trebuie să fie identică cu ultima și ultima predică trebuie să fie identică cu prima predică; primul botez trebuie să fie identic cu ultimul botez și ultimul botez trebuie să fie identic cu primul. Dar, frați și surori, haideți să ne-o spunem unul altuia prin credință: chiar și ultimul botez cu Duhul Sfânt trebuie să fie așa cum a fost primul. Ploaia timpurie și ploaia târzie trebuie să se descopere în același mod. Același Duh al lui Dumnezeu care S-a coborât la început, când Biserica a fost pusă în slujbă de către Dumnezeu, ca să îplinească însărcinarea divină când a fost înarmată cu putere de sus, la fel și în ploaia târzie, la turnarea Duhului Sfânt trebuie să vină înarmarea cu putere de sus. Și înainte ca aceasta să se îplinească, trebuie și putem să devenim o inimă și un suflet. Nu avem voie să

luăm nimic din Babilon. Puțină dospeală¹ strică tot aluatul². Noi trebuie să devenim un aluat nou, azimi de sinceritate și adevăr, așa cum a spus Pavel.

Deseori am spus, când Domnul Însuși S-a coborât în același stâlp de nor și stâlp de foc... Și am spus-o aici de multe ori, fratele Branham a văzut vedenii de peste 1500 de ori; înainte de a se ruga pentru cineva bolnav, el a putut spune „Așa vorbește Domnul”. Și întotdeauna a fost „Așa vorbește Domnul”. El a putut să spună: „Acum lumina este peste sora cutare sau peste fratele cutare”. Dumnezeu S-a coborât în mijlocul poporului Său și a vizitat poporul Său. El Și-a dovedit Cuvântul Său, pe care l-a descoperit.

Dacă citim în Amos 8:11 că Dumnezeu va trimite o foamete, nu după pâine naturală, ci o foamete după auzirea cuvintelor Domnului... Apoi, fratele Alfred Borg a citit că, cuvântul predicat de noi nu a fost cuvântul oamenilor ci Cuvântul original și sfânt. Noi am dat mai departe ceea ce ne-a încredințat El. De aceea, când Domnul S-a coborât în norul supranatural și când a dat însărcinarea ca să fie deschise cele șapte peceti, Domnul Dumnezeu Însuși a lucrat, a binecuvântat și a descoperit Cuvântul, apoi l-a și confirmat, prin har.

Așa cum Domnul Dumnezeu a permis ca Moise să se urce pe Muntele Nebo și a spus: „Privește țara aceasta, dar tu nu vei intra în ea, tu vei fi adăugat la părinții tăi, mai întâi”. Moise s-a uitat în țara făgăduită și numai după ce însărcinarea lui a fost împlinită, Domnul l-a luat la El și a început o nouă fază a vechii lucrări a lui Dumnezeu. Ceea ce nici noi nu putem să înțelegem, este faptul că Dumnezeu l-a luat acasă pe fratele Branham, dintr-o dată. Ce mi-aș fi dorit eu mai mult, decât să fi rămas în viață și să fi continuat această slujbă supranaturală? Dar Domnul Dumnezeu l-a luat acasă.

Noi trebuie să credem că Dumnezeu nu face niciun fel de greșeală. El îi ia acasă pe slujitorii săi numai după ce slujba este încheiată. Apoi ajungem la faptul că fratelui Branham i-a fost spus în 1 aprilie 1962: „Nu te duce în Elveția, ci întoarce-te în Jeffersonville și depozitează hrana”. El a văzut în acea vedenie cum ducea coșuri pline

¹ DOSPEALĂ: faptul de a dospi; substanță folosită pentru a face să dospească un aluat; plămădeală - DEX

² ALUAT: pastă obținută din făină amestecată cu apă, grăsimi etc., din care se prepară pâine, prăjituri etc.; cocă. - DEX

cu hrană în capela din Jeffersonville. Apoi, a venit ziua de 2 aprilie, când Domnul mi-a spus să merg din oraș în oraș și să depozitez hrana. Acesta este un lucru la fel de adevărat pe cât de adevărat este că Dumnezeu e viu. Aceasta nu este o poveste pe care v-o povestesc, ci este un adevăr. Așa a avut grijă Dumnezeu. Și chiar ceea ce a spus fratele Branham pe 3 decembrie: „Așteaptă cu împărțirea hranei până când vei primi și restul”.

Frați și surori, noi trăim acum chiar ultima fază a planului divin de mântuire pentru Biserică și în special chemarea afară a Bisericii și putem avea parte deplină de aceasta, prin harul său. De asemenea, a fost spus aici, cu mulțumire, că Dumnezeu l-a folosit pe prorocul Său, ca tot ceea ce a fost ascuns, începând cu căderea în păcat din grădina Edenului, toate aceste taine, pe care nimeni dintre noi nu le-ar fi cunoscut - au fost descoperite de Dumnezeu slujitorului și prorocului Său. Noi am pășit cu adevărat pe un pământ al descoperirii, am intrat în Locul Preasfânt. Chivotul legământului este deschis și Cuvântul Domnului nostru este vestit tuturor popoarelor și limbilor. Dar această parte, fratele Branham nu a putut să o mai trăiască. El a fost foarte bucuros când fost posibilă o transmisiune prin telefon. El a spus, în ultima predică pe care eu tocmai am ascultat-o, că, de la o distanță 1500 de mile din est, vest, sud și nord, au fost conectați oameni prin telefon și au putut asculta predica. Fratele Branham s-a bucurat foarte mult pentru acest lucru.

Dar acum, nu este o legătură pentru doar câteva orașe din țară, ci avem posibilitatea de a transmite în toată lumea, 172 de țări sunt slujite. Și de atunci s-a împlinit cuvântul spus de Domnul nostru în Matei 24:14. Evanghelia Împărăției lui Dumnezeu, cu tot ceea ce cuprinde aceasta, va fi vestită tuturor națiunilor ca să slujească de mărturie, apoi va veni sfârșitul. Aceasta este perioada în care trăim noi. De aceea Dumnezeu a avut grijă ca aici să fie tradus în toate limbile, astfel încât toată lumea să fie slujită. Iar în limbile care nu sunt aici, se traduce de către frații din țările respective, în limba maternă, ceea ce ne-a încredințat Dumnezeu, prin harul Său.

Vă rog să-mi permiteți să spun aici, astăzi, din nou: eu am avut unele zile deosebite în viață. Recent am vorbit despre faptul că există zile deosebite în viețile noastre, trăiri deosebite care rămân: întoarcerea la Dumnezeu, nașterea din nou, botezul cu Duhul Sfânt. Toate trăirile pe care le-am avut cu Dumnezeu, nu le uităm. Eu nu uit

ce s-a întâmplat în Hamburg, în 1949, pe strada Bach nr. 6. Aceasta nu se poate uita. Trăirile cu Dumnezeu rămân în vecii vecilor. Pentru aceasta nu este nevoie de o memorie bună, ci doar de mulțumire pentru ceea ce a făcut Dumnezeu.

Duminica din 19 Septembrie, 1976, a fost o zi extraordinară, deasemenea. Eu am spus aici de mai multe ori: în Edmonton pe strada 128, soarele răsărise, strălucea în camera mea; era ora 7 dimineăta. Stăteam pe marginea patului meu și am vrut să-mi iau Biblia și Domnul a vorbit cu o voce puternică: „Slujitorul meu, te-am rânduit conform Matei 24:45–47, ca să distribui hrana”. Acesta este un lucru adevărat, la fel cum Dumnezeu este viu.

Astfel de trăiri aduc o răspundere pe care niciun om nu și-o poate închipui. Indiferent de ce spun oamenii, Dumnezeu nu va întreba pe niciun om când îți dă verdictul. Nu. Datoria noastră este să predicăm Cuvântul Domnului și să dăm hrana divină. Dar în același fel, toți frații slujitori din toate popoarele și limbile, sunt ocupați să dea același Cuvânt al lui Dumnezeu, descoperit, curat, fără vreun amestec.

Deci, Dumnezeu a avut grijă de tot, astfel ca la sfârșitul timpului de har să existe claritate cu privire la orice temă biblică. Noi putem să ne întărim alegerea și să mulțumim Domnului că am găsit atât de mult har în fața Lui, încât putem spune ca și Moise: „Dacă am găsit har înaintea Ta, atunci permite-mi să cunosc căile Tale, ca să știu astfel, că am găsit har înaintea Ta”. Toți aceia care trec pe lângă ceea ce face Dumnezeu în prezent, conform celor făgăduite de El, pot vorbi zilnic despre har – dar numai cine recunoaște ceea ce face Dumnezeu în prezent conform Cuvântului Său, a găsit cu adevărat harul Său și doar acela poate umbla pe căile lui Dumnezeu în ascultare și prin credință.

Noi trebuie să subliniem de fiecare dată că în Cuvântul lui Dumnezeu și în mesaj există o singură direcție: aceasta este direcția care ne-a fost lăsată în Cuvântul lui Dumnezeu, zidită pe temelia pusă de apostoli și profeți. Înapoi la origine, înapoi la temelia originală. Restul sunt răstălmăciri în afara mesajului.

Doresc să mai citesc câteva texte biblice, mai ales pe cel din Habacuc 2:3. Este important să știm că, dacă Dumnezeu dă făgăduințe, El veghează asupra lor și când se apropie împlinirea, atunci se împlinește ce a făgăduit El. Răspunderea Îi aparține Lui. În

Noul Testament, Petru a exprimat-o, de asemenea, în 2 Petru 3 – despre revenirea Domnului. Aceasta este și tema noastră, revenirea Domnului nostru. Citim direct vers. 2 din 2 Petru 3: „...ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri”. Ceea ce a permis să fie scris de către apostoli și proroci, este dat de Dumnezeu. Știți ce mă preocupă în ultima vreme? Dacă citim, de exemplu, cele patru evanghelii, cine a fost Matei? Cine a fost Marcu? Cine a fost Luca? Cine au fost ei? Ei nici n-au fost de față când s-au petrecut lucrurile, când îngerul a venit la Zaharia, când Gavril a venit la Maria, dar ei au putut să relateze 100% ce s-a întâmplat, unde s-a întâmplat. Citiți încă o dată începând de la Matei 1. Mulțumiri Dumnezeului Celui viu.

Cine a fost Matei? Un vameș pe care l-a chemat Domnul. El n-a avut niciun fel de studii biblice și scrie: „ca să se îplinească”. El a scris sub inspirația Duhului Sfânt. Indiferent de unde am veni noi, dacă Dumnezeu ne ia în slujba Lui, atunci ne dăruiește accesul la planul Lui, în Cuvântul Lui, ne dăruiește descoperirea și știm unde este locul potrivit pentru toate lucrurile și le putem împărtăși celorlalți.

Aici este pus accentul pe faptul ca noi să luăm aminte la cuvintele vorbite de Dumnezeu prin prorocii și prin apostolii Lui. Acum urmează v. 9 din 2 Petru 3: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii; ci are o îndelungă răbdare pentru voi și dorește ca niciunul să nu piară, ci toți să vină la pocăință”. Amin. Toți aceia care au fost hotărâți înaintea întemeierii lumii, ca să facă parte din rândul Miresei, au deja numele scrise în cartea vieții Mielului, înaintea întemeierii lumii. Dumnezeu nu așteaptă până se nasc copiii firești, ci până se nasc din nou la o nădejde vie copiii lui Dumnezeu și sunt umpluți cu Duhul Sfânt. Aici este scris foarte clar: „Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii...”. Ce ar spune astăzi Pavel, care odinioară scria: „nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați”. Au trecut aproape 2000 de ani, dar aici este lucrul frumos: Dumnezeu a permis ca deja de atunci să fie scris tot ceea ce trebuie să citim noi astăzi și să ne deschidă înțelegerea pentru aceste cuvinte. Noi putem să spunem astăzi: „Pavele, îți mulțumim, dar și Domnului Îi mulțumim fiindcă au fost scrise astfel de cuvinte”. Astăzi ne strălucesc aceste cuvinte: „nu vom adormi toți, dar toți vom fi schimbați”. Eu cred aceasta. Eu cred că nu toți cei ce

sunt astăzi prezenți aici vor adormi, dar cred că toți vor fi schimbați la revenirea Domnului nostru Isus Hristos.

Cum am spus deja ieri: dacă în 1 Tesaloniceni 4 este vorba despre strigătul de trezire, suntem bucuroși și mulțumim lui Dumnezeu pentru Biblia germană. În limba engleză este scris *shout*; acesta poate fi un strigăt puternic: dacă un general, de exemplu, dă o poruncă, aceea este un *shout* – vorbit cu glas puternic. Dar aici nu este vorba doar de un glas puternic, ci de o strigare de trezire. Am spus-o în ultimul timp, că în Biblia germană avem scris cuvântul *revenire* de cincisprezece ori, iar în limba engleză este scris *venirea* Domnului. Dar Domnul a spus: „*Eu Mă duc să vă pregătesc un loc. Și după ce Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce...*”. Dacă citim aceste versete care vorbesc despre revenirea Domnului, este un lucru puternic: noi știm exact că nu este vorba despre venirea Lui ca Fiul omului, când Se va așeza pe tronul slavei Sale și toate popoarele vor fi adunate înaintea Lui, cum este scris în Matei. Nu și iarăși nu. El vine ca Mire, ca să-Și ia Acasă Mireasa, astfel încât noi să putem sărbători ospățul de nuntă împreună cu El.

El nu întârzie cu împlinirea făgăduințelor Sale. Și noi am așteptat ca revenirea Domnului să fie foarte aproape, atunci când în urmă cu 40 de ani am construit aceste clădiri. Primul arhitect ne-a prezentat un palat, o clădire frumoasă și eu a trebuit să-i spun că noi nu avem nevoie de așa ceva, ci de o clădire simplă, pentru un timp scurt și el s-a uitat la mine... Acum au trecut aceste decenii; noi Îi mulțumim lui Dumnezeu. Dacă Domnul ar fi revenit în urmă cu 20 – 30 de ani, câți dintre noi ar fi lipsit? Dumnezeu are îndelungă răbdare, ca și ultimii să fie chemați afară. Abia după ce este chemat și ultimul, abia după aceea numărul este complet și atunci va reveni Domnul.

Următorul verset este 14, din 2 Petru 3: „*De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără vină și în pace*”. Dacă noi luăm aceste trei versete împreună, „...*ca să vă fac să vă aduceți aminte de lucrurile vestite mai dinainte de sfinții proroci și de porunca Domnului și Mântuitorului nostru, dată prin apostolii voștri*” și „*Domnul nu întârzie în împlinirea făgăduinței Lui, cum cred unii...*” și apoi punctul cuminant, „*De aceea, preaiubiților, fiindcă așteptați aceste lucruri, siliți-vă să fiți găsiți înaintea Lui fără prihană, fără*

vină și în pace". Domnul să dăruiască aceasta fiecăruia dintre noi. Să avem această dorință așa cum a exprimat-o și Pavel, despre aceia care vor fi arătați înaintea Domnului fără pete și fără zbârcituri, cum am citit-o din Efeseni 5. Acest text nu trebuie citit doar cu ocazia unei căsătorii, ci trebuie citit și într-o adunare publică. Desigur, la o căsătorie i se spune soțului ce este pentru el, iar femeii ce este pentru ea, dar, vă rog frumos, haideți ca astăzi să ne amintim că aceste cuvinte, aceste porunci pe care le-a dat Domnul prin Pavel, mânat de Duhul Sfânt, începând cu vers. 21, nu au ca țintă finală căsnicia, ci Biserica, care trebuie să fie înfățișată fără pată și fără zbârcitură înaintea Domnului. Dar și rânduiala în căsnicie, viața din căsnicie aparține de aceasta – altfel nu puteți face parte din rândul Miresei Mielului.

În Efeseni 5:21 este scris: *„Supuneți-vă unii altora în frica lui Hristos. Nevestelor, fiți supuse bărbaților voștri ca Domnului; căci bărbatul este capul nevestei, după cum și Hristos este Capul Bisericii, El, Mântuitorul trupului”*. Fiecare soție credincioasă biblic se va supune și va spune: *„Iubite Domn, dacă eu doresc să fac parte din Biserica Ta, este necesar ca eu să mă supun cu adevărat soțului meu. Dăruiește-mi harul pentru aceasta”*.

De asemenea, vers. 24: *„Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile”*. Oare Îi suntem noi supuși? Este Biserica supusă lui Hristos? S-a supus Biserica, Capului, în toate lucrurile, în credință și în ascultare? *„Și după cum Biserica este supusă lui Hristos, tot așa și nevestele să fie supuse bărbaților lor în toate lucrurile”*. Surorilor, nu vă împotriviți, mai bine spuneți: *„Doamne, dăruiește-mi harul Tău – eu mă supun Cuvântului Tău și voi Tale și Îți mulțumesc că Tu-mi vei dărui puterea s-o fac”*.

Apoi bărbaților le este spus: *„Bărbaților, iubiți-vă nevestele cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea...”*. Nu o dragoste din obligație, ci o dăruire, o dragoste predată *„cum a iubit și Hristos Biserica și S-a dat pe Sine pentru ea...”*.

Și acum urmează un cuprins al tuturor lucrurilor spuse mai înainte: *„ca s-o sfințească, după ce a curățat-o prin botezul cu apă prin Cuvânt”*. Turma răscumpărată prin sânge, care a primit iertarea păcatelor, care a fost împăcată cu Dumnezeu, trebuie să fie sfințită și curățată prin baia de apă a Cuvântului, astfel încât toate rămășițele

tradițiilor religioase să fie spălate și îndepărtate și să rămână doar Cuvântul curat al lui Dumnezeu. Noi toți trebuie să fim curățați în baia de apă a Cuvântului. Voi știți, cine face o baie cumsecade, nu este doar stropit. De aceea și noi să facem o baie și să spunem: „O Doamne, Tu ne-ai descoperit Cuvântul Tău în plinătate. Eu mă scufund în el. Te rog fie-Ți milă de mine: vreau să fiu spălat și scufundat în fiecare Cuvânt pe care Tu l-ai rostit”.

Apoi, în vers. 27 urmează scopul important. Tot ce este scris de la vers. 21, își găsește punctul culminant în vers. 27. *„...ca să înfățișeze înaintea Lui – Biserica este proprietatea Lui – această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”*. Este posibil așa ceva? La Dumnezeu sunt posibile toate lucrurile. Tu și eu n-o putem face, dar ne încredem în Domnul. Așa cum am citit ieri: El dăruiește ambele lucruri, voința și înfăptuirea.

Dacă citim despre aceste lucruri – ce este spus unei soții sau unui soț – atunci spunem: „Doamne, dăruiește-mi-o mie, ca să se îplinească prin harul Tău, așa cum ai spus-o”. Și ca Biserică universală, o citim încă o dată: *„...ca să înfățișeze înaintea Lui”* – nu înaintea voastră sau înaintea unui mesager, ci aici este vorba despre Domnul, despre Mirele care Își cheamă afară Biserica, Mireasa Lui care este Trupul Lui. *„...ca să înfățișeze înaintea Lui”* – dacă se îplinește totul, dacă noi am făcut o baie în Cuvânt, încât să nu se mai vadă nimic din noi, atunci vom ajunge la această țintă importantă. *„...ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană”*.

Frați și surori, acest lucru este în legătură cu vestirea adevărată. Toți ceilalți pot să facă ce vor. Noi ne dăm seama de aceste lucruri, le vedem și simțim o durere mare. Dar ceea ce poruncește Domnul Dumnezeu, nu o adresează tuturor oamenilor din lume... ei pot merge mai departe pe căile lor. Dar Biserica răscumpărată de El prin sângele Lui, Biserica celor întâi născuți, cu care El dorește să fie împreună în veșnicie, cei schimbați în chipul Lui... noi nu suntem din lumea aceasta după cum nici El nu a fost din lumea aceasta. Atunci și în cadrul căsniciei va fi o situație foarte normală, nu ca în lume, ci așa cum a poruncit-o Dumnezeu în Cuvântul Lui. Totul, în Biserica

Dumnezeului Celui viu, va fi așezat într-o rânduială biblică și noi toți avem o dorință interioară ca să devină și cu noi în acest fel.

Haideți s-o repetăm: dacă Dumnezeu a pus deja această dorință în noi, atunci nu va dăruii și puterea Lui, ca să se împlinescă așa cum a făgăduit-o, așa cum o dorește El? Atunci noi spunem: „Iubite Domn, ai milă de mine, astfel încât eu să-mi găsesc locul, ca să pot rezista și sta înaintea Ta fără pată și fără zbârcitură, ca să nu mai existe niciun fel de muștrare sau de vină”. Pentru mine, acest Cuvânt are o importanță foarte mare. Cum am spus deja mai înainte: cu ocazia căsătoriilor, acesta este un Cuvânt care se citește aproape de fiecare dată, dar aici este vorba despre context; aici nu este vorba doar despre o nuntă pământească, ci despre nunta Mielului, este vorba despre Biserica Domnului nostru Isus Hristos, este vorba despre desăvârșire, astfel încât El să înfățișeze Biserica înaintea Lui, slăvită și fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană.

Haideți să primim aceste cuvinte în inimile noastre și să mulțumim lui Dumnezeu, fiindcă El ne vorbește în mod personal nouă, tuturor. Noi nu primim aceste cuvinte numai ca pe o învățătură, ci ca viața noastră să devină conform Cuvântului.

Putem citi mai departe și în capitolul 6 – copiii să fie ascultători părinților lor... totul face parte din aceasta. „*Și voi, părinților, nu întărâtați la mânie pe copiii voștri, ci creșteți-i în muștrarea și învățătura Domnului*”. Pavel a dat Bisericii multe porunci, mânat de Duhul Sfânt. Noi să spunem: „Iubit Domn, noi facem parte din Biserica celor întâi născuți, credem tot Cuvântul Tău” și mulțumim Domnului pentru că El mai așteaptă cu împlinirea ultimei făgăduințe, pentru ca noi toți și toți din toată lumea să fie adăugați la numărul Bisericii și noi toți să ne supunem vocii lui Dumnezeu în căsnicie, în familie, în Biserică – cu toții să ne aflăm în voia lui Dumnezeu, să nu ne mai opunem. Să spunem: „Facă-se voia Ta. Ai milă de mine”.

În acest mod se va putea împlini prin noi voia lui Dumnezeu la modul practic și suntem sfințiți prin Cuvântul adevărului și în acest mod ne vom înfățișa înaintea lui Dumnezeu fără ca cineva să ne mai poată pârî. Domnul nostru a făcut o lucrare completă. Dumnezeu a fost în Hristos și a împăcat lumea cu Sine. Când Domnul nostru a dat marea trimitere, în Luca 24:47, „*să se propovăduiască tuturor Neamurilor, în Numele Lui, pocăința și iertarea păcatelor*”, noi am făcut-o, această Evanghelie veșnică a fost predicată tuturor

popoarelor, dar numai cine este din Dumnezeu a auzit Cuvântul lui Dumnezeu și îl va auzi în continuare, până la sfârșit.

Frați și surori, încă un cuvânt cu privire la botez. Dacă va vrea Dumnezeu, după adunare va avea loc botezul... Din Luca 3 – aici Domnul și Mântuitorul nostru a fost botezat El Însuși. Acest Cuvânt mi-a vorbit în mod deosebit. Luca 3:21: *„După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe când Se ruga, s-a deschis cerul...”*. Nu doar botez, ci și rugăciune. După aceea s-a deschis și cerul.

Dragi frați și surori, voi care sunteți noi în mijlocul nostru: botezul este în voia lui Dumnezeu. Este legământul unui cuget curat cu Dumnezeu. Este o dovadă că voi ați primit iertarea păcatelor și voi știți că Domnul v-a primit. Dar vă rog, nu fără rugăciune; nu doar ca să intrați în apă: „acum mă duc și voi fi botezat” – ci mergeți la botez prin credință și rugăciune. Și tot prin credință și rugăciune ieșiți din apă. Numai așa se poate deschide cerul. Frați și surori, noi trebuie să fim în cadrul acestei lucrări. Nu să fim botezați ca împlinind o formă exterioară, ci să avem o dorință interioară, să repetăm fie în tăcere, fie cu voce tare: „Doamne, Ioan a botezat cu apă, dar «voi veți fi botezați cu Duhul Sfânt»”. Avem aici exemplul Domnului nostru iubit, care, în natura Lui omenească a fost ascultător pe deplin. Pe mine pur și simplu m-a atins.

Să recitim vers. 21-22: *„După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe când Se ruga, s-a deschis cerul”*. S-a deschis cerul! S-a deschis cerul! Frați și surori, noi avem nevoie de rugăciuni ca să se deschidă cerul, astfel încât Dumnezeu să răspundă, Duhul Sfânt să Se coboare. Noi trebuie să fim o parte a acestei lucrări. Nu este suficient să facem o formă exterioară. Nu... viața divină să ne umple, iar calea la botez să fie o cale vie, împreună cu Dumnezeul cel viu, ca să umblăm cu Hristos, Domnul nostru, cu care noi am fost răstigniți și am murit, ca să fim îngropați împreună cu El. Romani 6 trebuie să-l purtăm în inimile noastre, mai ales voi, care doriți să fiți botezați. Numai acela care a fost cu adevărat răstignit cu Isus Hristos, acela al cărui eul propriu a fost răstignit, doar atunci putem să spunem: „acum nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește viața Lui prin mine”.

Haideți să fim în această lucrare cu toată inima noastră, în timp ce auzim vestirea, în timp ce auzim ce ne spune Dumnezeu și în timp

ce ne rugăm. *„După ce a fost botezat tot norodul, a fost botezat și Isus; și pe când Se ruga, s-a deschis cerul³; și Duhul Sfânt S-a coborât peste El în chip trupesc, ca un porumbel. Și din cer s-a auzit un glas care zicea: «Tu ești Fiul Meu preaiubit: în Tine Îmi găsesc toată plăcerea Mea!»*”. Aceasta să se împlinească și astăzi. Noi, care suntem deja botezați biblic, să realizăm faptul că și peste noi trebuie să se odihnească plăcerea lui Dumnezeu. Și toți aceia care doresc să fie botezați astăzi, să mergeți cu această dorință la botez și să vă rugați, să spuneți: „Doamne, așa cum s-a întâmplat atunci, așa să se împlinească și astăzi, Duhul Tău să Se coboare peste noi și să primim mărturia: «Tu ești fiul Meu preaiubit», «Tu ești fiica Mea preaiubită, în tine îmi găsesc toată plăcerea Mea»”. Enoh a primit această mărturie, că a fost plăcut lui Dumnezeu și el a fost răpit.

Această adunare să ne slujească tuturor ca să înțelegem că toate îndemnurile care se referă la căsnicia noastră, la viața noastră de toate zilele și toate îndemnurile care au fost date Bisericii Lui au un singur scop: ca noi să fim găsiți în voia lui Dumnezeu în toate domeniile și armonia divină să vină peste noi toți, cerul să se deschidă și Duhul Sfânt să Se coboare. Cu toții să fim binecuvântați din nou și umpluți cu Duhul Sfânt.

Toți aceia care doresc să fie botezați știu că pocăința, credința și iertarea trebuie să fie premergătoare botezului. Și așa cum a exprimat-o Petru în prima lui predică, fiecare să se pocăiască și să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, „apoi veți primi darul Duhului Sfânt”. Vă întreb: de ce a scris Petru aceste două lucruri într-un singur verset, într-o singură propoziție, în același verset, apoi și în următorul? *„Pocăiți-vă și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos... apoi veți primi darul Sfântului Duh. Căci făgăduința aceasta este pentru voi, pentru copiii voștri și pentru toți cei ce sunt departe acum, în oricât de mare număr îi va chema Domnul Dumnezeuul nostru*”. Pentru toți este valabilă această făgăduință, inclusiv pentru noi, astăzi.

Lăudat și slăvit să fie Domnul, Dumnezeuul Atotputernic, pentru Cuvântul Lui cel sfânt, scump și veșnic valabil. El ne-a dăruit Cuvântul scris și l-a transformat într-un Cuvânt viu. Și acest Cuvânt

³ În lb. germană: „și El S-a rugat până s-a deschis cerul” – n.tr.

viu a devenit un Cuvânt descoperit. Dumnezeuului nostru Îi aducem slava acum și în vecii vecilor. Aleluia. Amin.

Să ne ridicăm. Dacă surorile noastre au o cântare potrivită, să vină. Și toți aceia care doresc să fie botezați să vină în față. [...]

Așa s-a întâmplat și așa o credem din toată inima noastră. Astăzi vom ruga pe doi frați să mulțumească Domnului. Fratele Joseph din Kinshasa și fratele Daniel, vă rog veniți în față și mulțumiți Domnului. Apoi ne vom ruga pentru aceia care vor fi botezați. [...]

Să cântăm *Aceasta este ziua* [...].

De fapt ar fi trebuit să cântăm această cântare cu bucurie. Haideți să ne bucurăm că Domnul a făcut lucruri mari în noi.

Voi toți, L-ați primit pe Mântuitorul vostru, prin credință? Ați primit iertarea păcatelor voastre și știți că Domnul și Mântuitorul nostru a murit pentru voi, a murit pentru noi toți, că Și-a vărsat sângele Lui ca să ne dea iertarea tuturor păcatelor noastre și prin har ne-a dat viață veșnică spre a trăi veșnic. Aceasta să fie ziua de neuitat pentru voi. Și cum s-a spus în predică, mergeți la botez rugându-vă și crezând. Și ieșiți din apă rugându-vă și mulțumind Domnului că El v-a căutat, v-a găsit și v-a iertat și El va fi cu voi în toate zilele până la sfârșit, până vom ajunge cu toții de la credință la vedere.

Înainte de a ne ruga, aș vrea să mulțumesc tuturor celor ce au venit din țările vecine, din țările de peste ocean. Domnul Dumnezeu să-Și binecuvânteze poporul pe toate continentele, de la răsăritul până la apusul soarelui. Vă rog, duceți cu voi cuvintele asupra cărora ne-am oprit astăzi și rugați-L pe Domnul ca noi să le trăim, astfel încât Domnul să-Și poată prezenta Biserica Sa fără pată, fără zbârcitură, în prezența Sa. Așa este scris și așa va fi. Așa va fi! Domnul Dumnezeu Însuși a dat garanția pentru acest lucru pe care-l credem și-l vom vedea împlinit.

Astăzi, aș vrea, de asemenea, să mulțumesc tuturor fraților care traduc. Dumnezeu să vă binecuvânteze, într-un mod deosebit! Dumnezeu S-a ocupat de toate și noi suntem recunoscători pentru aceasta.

Ieri am relatat despre adunările din mai și iunie. Cu voia lui Dumnezeu, vor avea loc acum adunări deosebite în România. Aceasta este țara - din toată Europa - care a fost binecuvântată în mod vizibil. Și acolo, [vom avea un interviu la] televiziune, apoi vom avea o

adunare cu toți credincioșii. Dumnezeu să vă binecuvânteze din bogăția harului Său!

Iar voi, voi v-ați dedicat viața Domnului și astăzi încheiați legământul unui cuget curat, cu Dumnezeu, prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți. Domnul să vă binecuvânteze și să fie cu voi!

Doamne iubit, tu, Dumnezeul veșnic credincios, Îți mulțumim din adâncul inimilor noastre că mai putem trăi în timpul harului, că Tu încă mai chemi, încă mai salvezi, că eliberezi și salvezi. Îți mulțumim pentru frații noștri, pentru surorile noastre, care au încheiat legământul unui cuget curat cu Tine, Dumnezeul cel viu.

Binecuvântează viața lor spirituală, viața lor naturală; să se descopere că Tu ai intrat în viețile lor. Doamne scump, azi ne rugăm pentru noi toți – să mergem la apă rugându-ne, să ieșim rugându-ne, cerul să se deschidă. Doamne iubit, Tu ești același care botează cu Duhul Sfânt și cu foc. Dă-ne o dorință puternică, ca Tu să nu poți face altfel decât să deschizi ferestrele cerului și să torni din nou Duhul Tău.

Astăzi Îți mulțumim că ne-ai călăuzit în slăbiciunea noastră, prin puterea Duhului Tău, că noi am putut privi în Cuvântul Tău, luându-l la inimă. Te rugăm, trăiește-l prin noi, voia Ta să se facă prin viețile noastre.

Ție, Dumnezeul Atotputernic, să-Ți fie adusă lauda, slava și închinarea. Ți-i dedicăm pe toți aceia care vor să fie botezați. Te rog binecuvântează-i și fii cu ei. Îți dedicăm întreaga adunare. Acesta să fie un ceas de dedicare în prezența Ta, astfel încât plăcerea Ta să poată să se odihnească peste noi toți. Ție, Dumnezeul Atotputernic, Îți spunem mulțumiri pentru tot – de asemenea, pentru ziua aceasta - și pentru fiecare Cuvânt pe care l-am primit și l-am pus la inimă, asupra căruia putem reflecta, rugându-Te să se împlinească în viețile noastre.

Fă să răsară fața Ta peste noi și dă-ne pacea Ta. Binecuvântează toate marginile pământului și fii cu toți. Îți mulțumim că putem conta pe revenirea Ta, că știm că nu întârzii cu făgăduința Ta, ci aștepti până sunt chemați și ultimii, apoi Tu vei reveni. Binecuvântat și lăudat fie Numele Tău minunat, Isus. Aleluia. Amin.

De fapt dorim să auzim cântarea *MARANATA*. Nu știu dacă mai avem timp, vom merge la botez. Domnul să vă binecuvânteze! Cine va

boteza azi? Da... Fratele nostru Helmuth, te rog, vino acum și te mai roagă o dată cu toți.

[...].